

ผนวก ก

ประวัติความเป็นมาและการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)

บริษัท สยามอินโฟเทนเมนท์ จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2538 ด้วยทุนจดทะเบียนเริ่มต้นและชำระแล้ว 250 ล้านบาท และมีการเพิ่มทุนเป็น 1,000 ล้านบาทในปีเดียวกัน ต่อมาในปี 2541 ได้มีการเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ประกอบธุรกิจ สถานีโทรทัศน์ระบบยู เอช เอฟ แห่งแรกของประเทศไทย ภายใต้ชื่อ “ สถานีโทรทัศน์ไอทีวี ” โดยบริษัท ฯ ได้รับสัมปทานจาก สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้ดำเนินการบริหารสถานี เป็นระยะเวลา 30 ปี สิ้นสุดวันที่ 3 กรกฎาคม 2568 โดยบริษัท ฯ มีการเปลี่ยนแปลง และ พัฒนาการที่สำคัญ เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ และการบริหารงานดังนี้

ปี 2538 กลุ่มบริษัท สยามทีวี่แอนด์คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด นำโดยธนาคาร ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (ธนาคารฯ) ได้รับอนุมัติ ให้เป็นผู้ดำเนินงาน โครงการโทรทัศน์ช่องใหม่ ระบบยู เอช เอฟ จากสำนักงาน ฯ โดยได้ก่อตั้งบริษัท สยามอินโฟเทนเมนท์ จำกัด เพื่อลงนามใน สัญญาสัมปทานเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2538

ปี 2539 บริษัทฯ ได้ดำเนินการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ และได้เริ่มออกอากาศอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2539

ปี 2540 บริษัทฯ มีสถานีส่งรวมทั้งสิ้น 36 สถานี สามารถให้บริการ ครอบคลุมพื้นที่ บริเวณภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกและภาคใต้ของประเทศไทยเพียงบาง จังหวัด นอกจากนี้ บริษัทฯ ได้แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน ตามที่กำหนด ในสัญญาสัมปทาน และได้เปลี่ยนชื่อบริษัทเป็น บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2541

ปี 2541 บริษัทฯ ได้ติดตั้งสถานีส่งบนอาคารใบหยก 2 มีขนาดกำลังส่ง ออกอากาศ 1,000 กิโลวัตต์ สามารถให้บริการ ในรัศมีประมาณ 100 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ทั่ว กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล รวมทั้งจังหวัดในภาคกลาง

ปี 2542 กลุ่มบริษัท สยามทีวี่แอนด์คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด นำโดยธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (ธนาคารฯ) ได้รับอนุมัติ ให้เป็นผู้ดำเนินงาน โครงการโทรทัศน์ช่องใหม่ ระบบยู เอช เอฟ จากสำนักงาน ฯ โดยได้ก่อตั้งบริษัท สยามอินโฟเทนเมนท์ จำกัด เพื่อลงนามใน สัญญาสัมปทานเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2538

ปี 2543 บริษัทฯ มีสถานีส่งรวมทั้งสิ้น 36 สถานี สามารถให้บริการ ครอบคลุมพื้นที่บริเวณภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกและภาคใต้ของประเทศไทยเพียงบางจังหวัด นอกจากนี้ บริษัทฯ ได้แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน ตามที่กำหนด ในสัญญาสัมปทาน และได้เปลี่ยนชื่อบริษัทเป็น บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2541

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกและภาคใต้ของประเทศไทย เพียงบางจังหวัด นอกจากนี้ บริษัทฯ ได้แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน ตามที่กำหนดในสัญญาสัมปทาน และได้เปลี่ยนชื่อบริษัทเป็น บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2541

ปี 2544 เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2544 มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัทฯ โดยชินคอร์ป ได้ตกลง ซื้อหุ้นสามัญของบริษัทฯ จากธนาคารฯ จำนวน 106,250,000 หุ้น ในราคาหุ้นละ 10.6573 บาท รวมทั้งได้ดำเนินการเสนอ ซื้อหุ้นสามัญของบริษัทฯ จากผู้ถือหุ้นรายอื่นในราคาเดียวกัน เป็นผลให้ ชินคอร์ป เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด ทั้งนี้การดำเนินงานของบริษัทฯ ยังอยู่ภายใต้บริหารเดิม ต่อมาที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2544 ได้มีมติเปลี่ยนแปลง มูลค่าที่ตราไว้ต่อหุ้น จากเดิม 10 บาทต่อหุ้นเป็น 5 บาทต่อหุ้น ทำให้หุ้นทั้งหมดของบริษัทฯ เพิ่มขึ้นเป็น 1,200 ล้านหุ้น โดยเป็นหุ้นที่ชำระแล้วจำนวน 850 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 5 บาท

ปี 2545 เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ถึง 1 มีนาคม 2545 บริษัทฯ ได้เสนอขายหุ้นของบริษัทฯ แก่ประชาชนทั่วไป จำนวน 300 ล้านหุ้น ในราคาหุ้นละ 6 บาท เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2545 บริษัทฯ ได้จดทะเบียนเพิ่มทุนชำระแล้วเป็น 5,750 ล้านบาทและในวันที่ 13 มีนาคม 2545 บริษัทฯ ได้เข้าจดทะเบียนเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปี 2546 เพื่อเป็นการรองรับการขยายตัวของธุรกิจให้มีพื้นที่สำนักงานและสตูดิโอเพิ่มขึ้นเนื่องจาก บริษัทฯ มีการผลิตรายการเองมากขึ้น เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2546 บริษัทฯ ได้ดำเนินการย้ายสำนักงาน รวมทั้งสตูดิโอไปยังที่ทำการใหม่ เลขที่ 1010 อาคารชินวัตรทาวเวอร์ 3

บริษัทฯ ได้ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ใหม่ เพื่อพร้อมรับการแข่งขันของธุรกิจสื่อโทรทัศน์ที่มีความเข้มข้นมากขึ้นเรื่อยๆ โดยการปรับเปลี่ยนผังรายการใหม่ ภายใต้ Concept " Speed & Spice " ความมีพลัง ทันสมัย สร้างสรรค์ ทางด้านรายการข่าว ที่เน้นความลึก เข้มข้น ถูกต้อง และเป็นธรรม ส่วนรายการบันเทิง มีพลังแห่งสีสัน ความหลากหลาย เพื่อเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง ที่ตรงใจผู้ชมทุกกลุ่ม

เดือนธันวาคม 2546 คณะกรรมการบริษัทได้เพิ่มทุนจดทะเบียนบริษัทเป็น 7,800 ล้านบาท แบ่งออกเป็น 1,560 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 5 บาท โดยออกหุ้นสามัญใหม่ จำนวน 300 ล้านหุ้น เป็นเงิน 1,500 ล้านบาท จัดสรรเป็นการเฉพาะเจาะจง ให้นายไตรภพ ลิมปพัทธ์ และ

บริษัทกันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ซึ่งการขายหุ้นเพิ่มทุนดังกล่าว จะสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการตรวจสอบ Due Diligence ของบริษัท ทั้งนี้การเข้าร่วมงานของพันธมิตรทั้ง 2 รายเพื่อพัฒนาคุณภาพรายการ และเสริมฐานเงินทุนของไอทีวีให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

ปี 2547 เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2547 คณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อพิพาท มีสาระสำคัญดังนี้

ให้สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ชดเชยความเสียหายโดยชำระเงินให้แก่บริษัทฯ จำนวน 20 ล้านบาท

ให้ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคหนึ่ง ในส่วนจำนวนเงินรับประกันผลประโยชน์ขั้นต่ำ ให้ปรับลดจากเดิมลงเหลือปีละ 230 ล้านบาท โดยไม่ต้องชำระขั้นต่ำส่วนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี และปรับลดผลประโยชน์ตอบแทน เป็นอัตราร้อยละจากเดิมลงเหลือ อัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่าย และภาษีใดๆ โดยเปรียบเทียบ ระหว่างจำนวนเงินที่คำนวณได้ ตามอัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีใดๆ กับเงินประกัน ผลประโยชน์ตอบแทน ขั้นต่ำ ปีละ 230 ล้านบาท จำนวนใดมากกว่าให้ชำระตามจำนวนที่มากกว่านั้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2545 เป็นต้นไป

ให้ สปน. คืนผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่บริษัทได้ชำระ โดยมีเงื่อนไขระหว่างพิจารณาข้อพิพาทนี้เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 จำนวน 800 ล้านบาท โดยคืนให้แก่บริษัทฯ จำนวน 570 ล้านบาท

ให้บริษัทฯ สามารถออกอากาศช่วงเวลา Prime Time คือช่วงเวลาระหว่าง 19.00 - 21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัด เฉพาะรายการข่าว สารคดี และสาระประโยชน์ แต่ต้องเสนอรายการข่าว สารคดี และสาระประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด ทั้งนี้ ภายใต้ข้อบังคับของกฎระเบียบที่ทางราชการออกใช้บังคับแก่สถานีวิทยุโทรทัศน์โดยทั่วไป

ทางด้านการปรับเปลี่ยนผังรายการนั้น หลังจากได้พันธมิตรใหม่ทั้ง 2 รายมาร่วมงานแล้ว ไอทีวีก็ได้ปรับรายการให้เหมาะสม กับกลุ่มผู้ชมทั่วประเทศ โดยเพิ่มเติมรายการประเภทบันเทิง และรายการเพื่อ ครอบครัวสมัยใหม่มากขึ้น และยังเพิ่มสัดส่วน ของรายการข่าวมากขึ้น นอกเหนือไปจากรายการข่าวประจำวันแล้ว ยังเพิ่มรายการไอทีวี สดนิวส์ และรายการ ร่วมมือร่วมใจ ซึ่งได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นอย่างดี

ปัจจุบัน สถานีโทรทัศน์ไอทีวีมีสถานีเครือข่ายทั้งสิ้น 50 สถานี ซึ่งนับว่าเป็นสถานีโทรทัศน์ที่มี เครือข่ายมากที่สุด ในบรรดาสถานีโทรทัศน์ทุกช่อง ของครอบคลุมประชากร ที่สามารถรับชมได้ ประมาณร้อยละ 98 ของประชากรทั้งหมดในประเทศไทย

เปิดคำพิพากษา"ศาลปกครอง" เพิกถอนคำชี้ขาดอนุญาโตฯ คดี "ไอทีวี"

เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2549 ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลข ลำดับที่ 476/2547 คดีหมายเลขแดงที่ 584/2549 ระหว่าง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ ร้อง กับ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ผู้คัดค้าน เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการฟ้องขอให้เพิกถอนคำชี้ ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ

คดีนี้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (ผู้ร้อง) ได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลางว่า เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 ผู้ร้องกับผู้คัดค้านได้ทำสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุ โทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ มีกำหนด 30 ปี

ต่อมาผู้คัดค้านได้มีหนังสือถึงผู้ร้องให้พิจารณามาทรกร เพื่อชดเชยความเสียหาย เนื่องจากผู้ร้องให้สัมปทานกับบุคคลอื่นเข้าดำเนินกิจการให้บริการส่งวิทยุโทรทัศน์ โดยมีการ โฆษณาได้ ผู้ร้องจึงได้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการประสานงานการดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ เพื่อพิจารณา และต่อมาได้ปฏิเสธคำขอ ของผู้คัดค้าน ผู้คัดค้านจึงเสนอเรื่องให้อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาด

คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดในข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4/2547 ให้ผู้ร้องชดเชย ความเสียหายเป็นจำนวนเงิน 20 ล้านบาท ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญา ปรับลดเงิน รับประกันผลประโยชน์ขั้นต่ำ และให้คืนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่ผู้คัดค้านได้ชำระระหว่างการ พิจารณาของอนุญาโตตุลาการ กับให้ผู้คัดค้านสามารถออกอากาศช่วงเวลา 19.00-21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ และให้ปรับสัดส่วนการเสนอ รายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์จากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

ผู้ร้องเห็นว่าคำชี้ขาดดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นคำชี้ขาดที่ไม่อยู่ใน ขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ และเกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในการเสนอข้อพิพาทต่อคณะ อนุญาโตตุลาการ เป็นคำชี้ขาดที่เกี่ยวกับข้อพิพาทที่ไม่สามารถระงับโดยอนุญาโตตุลาการ และ การที่จะยอมรับหรือบังคับตามคำชี้ขาดนั้น จะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมของ ประชาชน จึงยื่นคำร้องขอให้ศาลเพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าว

คดีนี้มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยรวม 3 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการตามข้อ 15 ของสัญญาเข้าร่วมงานและ ดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 มีผลใช้บังคับได้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า แม้ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. 2530 ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น ได้บัญญัติว่า สัญญาอนุญาตตุลาการ หมายถึง สัญญาหรือข้อตกลงในสัญญาที่คู่กรณีตกลงเสนอข้อพิพาททางแพ่งที่เกิดขึ้นแล้วหรือที่จะเกิดขึ้นในอนาคตก็ตาม แต่ในขณะที่มีการลงนามในสัญญาเข้าร่วมงานฯ ยังไม่มีการแบ่งแยกประเภทของสัญญาว่า สัญญาใดเป็นสัญญาทางแพ่งหรือสัญญาทางปกครอง

ดังนั้น ไม่ว่าสัญญาที่ทำขึ้นจะเป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ก็ตาม คู่สัญญาอาจตกลงให้ใช้วิธีการอนุญาตตุลาการในการระงับข้อพิพาทได้ ซึ่งต่อมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. 2545 บัญญัติรับรองให้ใช้วิธีการอนุญาตตุลาการในสัญญาทางปกครองได้

นอกจากนั้น ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดห้ามไม่ให้รัฐทำสัญญากับเอกชนโดยมีข้อตกลงให้ระงับข้อพิพาทตามสัญญาโดยวิธีการอนุญาตตุลาการ จึงเห็นว่าข้อสัญญาอนุญาตตุลาการดังกล่าว มีผลใช้บังคับได้ ข้ออ้างของผู้ร้องจึงไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่สอง ผู้คัดค้านได้เสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาตตุลาการภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิจัยโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 เป็นสัญญาซึ่งรัฐยอมให้เอกชนเข้ามาแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติด้านคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุโทรทัศน์ โดยมีค่าตอบแทนให้แก่รัฐ เพื่อการจัดทำบริการสาธารณะด้านการสื่อสารวิทยุโทรทัศน์ สัญญาดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครอง ซึ่งการฟ้องคดีจะต้องยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี

ดังนั้นการยื่นคำเสนอข้อพิพาทของผู้คัดค้านต่อสำนักงานอนุญาตตุลาการ กระทรวงยุติธรรมจึงต้องยื่นภายในระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาตตุลาการ

เมื่อการยื่นข้อเรียกร้องของผู้คัดค้านตั้งแต่ต้นเป็นเพียงขั้นตอนการเจรจาของคู่สัญญาโดยมิได้มีการตกลงในรายละเอียดให้เป็นที่ยุติแต่ประการใด โดยผู้ร้องก็ยังแจ้งให้ผู้คัดค้านชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อพิจารณาหาข้อยุติต่อไป จึงยังไม่อาจถือว่าเป็นเหตุที่ผู้ร้องจะเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาตตุลาการ จนกระทั่งเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2545 ผู้ร้องและผู้คัดค้านได้ร่วมประชุมกันและผู้ร้องมีมติปฏิเสธข้อเรียกร้องของผู้คัดค้าน

จึงถือว่าวันดังกล่าว เป็นวันที่ผู้ร้องรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ การที่ผู้คัดค้านยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสำนักงานอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2545 จึงเป็นการใช้สิทธิเรียกร้องภายในระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ ดังนั้น ที่ผู้ร้องอ้างว่าผู้คัดค้านได้เสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดนั้น จึงเป็นข้ออ้างที่ไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่สาม คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักกระบวนข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 29/2545 ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4/2547 ลงวันที่ 30 มกราคม 2547 เป็นคำชี้ขาดที่เกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 คณะอนุญาโตตุลาการมีหน้าที่ต้องวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทตามข้อสัญญา คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องระบุเหตุผลของคำชี้ขาดไว้โดยชัดแจ้ง และจะชี้ขาดเกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือเกินคำขอของคู่พิพาทมิได้ เมื่อชี้ขาดข้อพิพาทแล้ว คู่พิพาทที่ไม่เห็นด้วยกับคำชี้ขาดดังกล่าว ย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดนั้นได้ แต่ศาลจะมีอำนาจตรวจสอบและเพิกถอนคำชี้ขาดได้เฉพาะกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้ในมาตรา 40 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

สำหรับคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ที่ให้ผู้ร้องชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างปี 2541-2544 ให้แก่ผู้คัดค้านเป็นเงินจำนวน 20 ล้านบาท เฉพาะกรณีกรมประชาสัมพันธ์ยอมให้สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11 มีการโฆษณา นั้น เห็นว่าผู้คัดค้านได้ทราบเงื่อนไขรายละเอียดแล้วว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.2535 โดยประธานกรรมการบริหารของผู้คัดค้านเคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการดำเนินโครงการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ UHF ยูเอชเอฟ และเป็นผู้มีหนังสือถึงผู้ร้องเพื่อขอให้เปิดการเจรจาเพื่อแก้ไขสัญญาโดยเพิ่มเติมข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาดังกล่าว

ดังนั้น แม้จะได้มีการเสนอร่างสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วก็ตาม แต่เมื่อคู่สัญญาได้ตกลงให้เพิ่มเติมข้อ 5 วรรคสี่ ในสัญญาดังกล่าว ซึ่งเป็นการเพิ่มเติมในเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา รวมทั้งเปลี่ยนแปลงหลักการที่สำคัญในสัญญาเข้าร่วมงานฯ

จึงต้องเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในเรื่องนี้ผู้ร้องและผู้คัดค้านยอมรับว่า ได้มีการลงนามในสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทย์โทรทัศน์ ระบบยูเอชเอฟ ระหว่างผู้ร้องกับผู้คัดค้าน เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 โดยที่ไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญดังกล่าว และเชื่อว่าคู่สัญญาได้ลงนามในสัญญาโดยรู้หรือควรรู้ข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว

ดังนั้น ข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ จึงไม่มีผลผูกพันคู่สัญญา คณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่อาจอาศัยข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ มีคำชี้ขาดกำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายต่างๆ ให้แก่ผู้คัดค้านซึ่งรวมถึงความเสียหายในประเด็นนี้ด้วย

ดังนั้น การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในประเด็นนี้จึงเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตามมาตรา 40 วรรคสาม (2) (ข) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 แม้ว่าผู้ร้องมิได้ยกเป็นข้อโต้แย้งในชั้นอนุญาโตตุลาการอันเป็นเหตุให้คณะอนุญาโตตุลาการมิได้วินิจฉัยในประเด็นนี้ก็ตาม แต่ศาลสามารถหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ เนื่องจากเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

สำหรับคำชี้ขาดให้ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามข้อ 5 วรรคหนึ่ง ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ และให้ผู้ร้องคืนเงินค่าผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่ผู้คัดค้านได้ชำระโดยมีเงื่อนไขระหว่างพิจารณาข้อพิพาทนี้เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 จำนวน 800 ล้านบาท ให้แก่ผู้คัดค้านจำนวน 570 ล้านบาทนั้น เห็นว่า เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการไม่อาจนำข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ มากำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้คัดค้าน เนื่องจากข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาดังกล่าวไม่มีผลผูกพันคู่สัญญา

คณะอนุญาโตตุลาการ จึงไม่มีอำนาจชี้ขาดให้ปรับลดเงินผลประโยชน์ตอบแทนที่ผู้คัดค้านต้องชำระให้แก่ผู้ร้องตามข้อ 5 วรรคหนึ่งของสัญญาเข้าร่วมงานฯ เนื่องจากเป็นการชี้ขาดที่ขัดกับข้อสัญญา หรือมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงข้อสัญญาซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคู่สัญญาที่จะตกลงกันตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ทั้งนี้ ตามมาตรา 34 วรรคสี่ และมาตรา 37 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545

ดังนั้น คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในประเด็นนี้ จึงเป็นคำชี้ขาดที่ไม่อยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ และการยอมรับหรือบังคับตามคำชี้ขาดจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

สำหรับคำชี้ขาดให้ผู้ร้องชดเชยความเสียหายโดยให้ผู้คัดค้านสามารถออกอากาศ ในช่วงเวลาไพรม์ไทม์ (Prime Time) คือ ช่วงเวลาระหว่าง 19.00-21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัด เฉพาะรายการข่าว จากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด เป็นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 นั้น เห็นว่า เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการไม่อาจนำข้อ 5 วรรคสี่ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ มากำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้คัดค้าน การที่คณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาด ให้ปรับสัดส่วนการเสนอรายการข่าว สารคดีและสารประโยชน์ลงเหลือไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของ เวลาออกอากาศทั้งหมด โดยที่ผู้คัดค้านมิได้ร้องขอ จึงเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดเกินคำขอของผู้ คัดค้านและขัดต่อมาตรา 37 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545

ทั้งยังมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของการจัดทำบริการสาธารณะ เป็นการขัด กับข้อสัญญาและวัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ดังกล่าว ที่ประสงค์จะจัดทำบริการ สาธารณะให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไม่ใช่เป็นสถานีโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง เช่นเดียวกับสถานีโทรทัศน์อื่นๆ ทั่วไป

ดังนั้น คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในประเด็นนี้ จึงเป็นคำชี้ขาดที่เกินคำขอ ของผู้คัดค้านและเกินขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ และการยอมรับหรือการบังคับตามคำ ชี้ขาดจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้ ตามมาตรา 40 วรรคสาม (1) (ง) และ (2) (ข) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 พิจารณาพิทกอน คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในข้อพิพาทหมายเลขดำ ที่ 29/2545 ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4/2547 ลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ทั้งหมด

ที่มา <http://www.matichonelibrary.com> สำนักงานศาลปกครอง

9 พฤษภาคม 2549 หน้า 20

วัฒนธรรมองค์กรสถานีโทรทัศน์ไอทีวี

นิยามคำว่าวัฒนธรรมองค์กรไอทีวี คือ คุณค่าของค่านิยมที่ดี ที่พนักงานแสดงออก พฤติกรรมหรือนิสัย ซึ่งคนทั่วไปอาจสังเกตเห็นได้จาก สัญลักษณ์หรือภาษา ที่ไอทีวีใช้กันโดยทั่วไป สามารถอธิบายได้ดังนี้

สัญลักษณ์, ภาษา เช่น การแต่งชุดพนักงาน, การติดบัตรพนักงาน, การทักทาย

พฤติกรรม, นิสัย เช่น กล่าวพูด, การแสดงความเคารพต่อผู้ใหญ่

ค่านิยม เช่น พร้อมทุ่มเทให้กับการทำงานอย่างเต็มที่

จากวัฒนธรรมองค์กรข้างต้น จึงได้มีการสำรวจ ตรวจสอบ ความคิดเห็นและความ เป็นไปของพนักงานโอทีวี โดยบริษัทที่ปรึกษา พบว่า พนักงานโอทีวีอยากให้พนักงานด้วยกันเองมี ค่านิยมพื้นฐาน 10 ประการ ได้แก่ FASTMOVING

Forward Looking : มุ่งไปข้างหน้าด้วยการหาโอกาสที่ท้าทายเพื่อทำสิ่งใหม่

Accountability : มุ่งมั่นรับผิดชอบอย่างเต็มที่ เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

Service-Minded : มีจิตใจบริการ เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของลูกค้า

Teamwork : ผนึกพลังทั่วทั้งองค์กร เพื่อสร้างความเป็นหนึ่งเดียว

Meritocracy : ดูแลอย่างเป็นธรรม มุ่งส่งเสริมผู้มีความรู้ความสามารถ

Openness : เปิดใจกว้าง รับฟังและเคารพในความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

Vision Focus : มุ่งสู่เป้าหมายร่วมกัน โดยใส่ใจในความสามารถของแต่ละบุคคล

Initiatives and Improvements : คิดและพัฒนาสม่ำเสมอ มุ่งสร้างสรรค์สิ่งใหม่

Non-Bureaucracy : กระชับจับใจด้วยการมอบอำนาจ, การตัดสินใจที่เหมาะสม

Guard Against Irrationality : กล้าเสนอและโต้แย้ง ต่อสิ่งที่ไม่สมเหตุผล

ดังนั้นแนวนโยบายที่ทางโอทีวีจะดำเนินการเพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรดังกล่าวมี หลักๆ 3 ประการ คือ

1. ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ และความสำคัญของวัฒนธรรมองค์กรให้กับ ผู้บริหารและพนักงาน เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติจนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่ต้องการ
2. จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้บริหารและพนักงานได้มีโอกาสปฏิบัติและ สร้างวัฒนธรรมองค์กร
3. ประชาสัมพันธ์ความรู้ ความเข้าใจและความสำคัญเรื่องวัฒนธรรมองค์กรและ กิจกรรมต่างๆ ด้วยสื่อหลากหลายอย่างต่อเนื่อง

จากค่านิยมพื้นฐาน 10 ประการดังกล่าว ตั้งเป้าหมายไว้ในปี 2548 โอทีวีเน้นเพียง 3 ประการ ได้แก่ O, V, I ดังนี้

Openness : เปิดใจรับฟังและเปิดโอกาสรับฟังความเห็นของบุคคลอื่น ปรับ ความคิดและแนวทางการดำเนินงาน เมื่อมีมุมมองที่สร้างสรรค์และก่อให้เกิดประโยชน์

Vision Focus : ใส่ใจเป้าหมายขององค์กรเพื่อกำหนดแผนการปฏิบัติงานของ ตนเอง ทีมงาน ให้เกื้อหนุนทุกฝ่ายเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จร่วมกัน

Initiatives and Improvements : เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และมั่นคงพลังความคิด ริเริ่ม เพื่อร่วมกันสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นรูปธรรมที่เอื้อต่อการบรรลุเป้าหมายร่วมขององค์กรยิ่งขึ้น

จรรยาบรรณ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)

(Code of Conduct ITV Public Company Limited)

เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาในการดำเนินธุรกิจของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) จึงเห็นควรกำหนดจรรยาบรรณเพื่อให้ผู้บริหารและพนักงานทุกระดับยึดถือ และปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน ดังนี้

1. การนำเสนอและรักษาข้อมูล ข่าวสาร

1.1 การนำเสนอและรักษาข้อมูลของลูกค้าและบริษัท ผู้บริหารและพนักงานทุกระดับจะไม่เปิดเผยข้อมูลของลูกค้าและบริษัท โดยไม่ได้รับอนุญาตจากลูกค้าหรือจากผู้มีอำนาจของบริษัทก่อน เว้นแต่ข้อมูลที่ต้องเปิดเผยต่อบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง ตามบทบังคับของกฎหมาย ซึ่งในกรณีดังกล่าว พนักงานควรปรึกษาผู้บังคับบัญชาก่อนดำเนินการใดๆ

1.2 การนำเสนอและรักษาข้อมูลของแหล่งข่าว ผู้บริหารและพนักงานทุกระดับที่เกี่ยวข้อง จะต้องปฏิบัติในการนำเสนอและรักษาข้อมูล ข่าวสารของแหล่งข่าว ดังนี้

1.2.1 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ที่รับผิดชอบต่อสังคม ยึดถือจริยธรรมและวัฒนธรรมอันดีงาม

1.2.2 การนำเสนอข้อมูลข่าวสารหรือข้อความใดที่คัดลอกมาจากแหล่งข้อมูลอื่น เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์หรือแหล่งข้อมูลอื่นๆ ต้องบอกที่มาของข้อมูลนั้น

1.2.3 การนำเสนอข้อมูลข่าวสารต้องไม่เสนอโดยเลือนลอยปราศจากแหล่งที่มา พึงระบุชื่อบุคคลที่ให้สัมภาษณ์หรือให้ข่าวอย่างเปิดเผย เว้นแต่จะมีเหตุอันควรปกปิดเพื่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของแหล่งข่าวและต้องเป็นประโยชน์ต่อสิทธิในการรับรู้ข่าวสารของสาธารณชน

1.2.4 การนำเสนอข้อมูลข่าวสารกรณีที่ต้องมีการปกปิดชื่อแหล่งข่าว ต้องมีความระมัดระวังในการที่จะตกเป็นเครื่องมือของแหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผยตัวเอง และควรคาดการณ์ถึงผลกระทบของข่าวที่ได้มาจากแหล่งข่าวนั้น ๆ ด้วย

1.2.5 การนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่มีการพาดพิง อันอาจเกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือองค์กรใดๆ ต้องแสดงถึงความพยายามในการเปิดโอกาสให้ฝ่ายที่ถูกกล่าวหาแสดงข้อเท็จจริงด้วย

1.2.6 ไม่นำเสนอข้อมูลข่าวสารอันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหาย อันเกี่ยวกับเชื้อชาติ การดูหมิ่นศาสนา หรือความเชื่อ หรือสิ่งอันเป็นที่เคารพ สักการะของบุคคลทั่วไป

2. การให้ข้อมูลข่าวสารหรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อสารมวลชนหรือต่อสาธารณชน

ผู้บริหารและพนักงานที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือไม่ได้รับมอบหมายโดยตรงไม่สามารถแสดงความเห็นของตน โดยการให้ข้อมูลข่าวสาร หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อสารมวลชน หรือต่อสาธารณชนใดๆ เกี่ยวกับหรือพาดพิงบริษัท ไม่ว่าในด้านใดอันอาจส่งผลกระทบ ต่อชื่อเสียงและการดำเนินธุรกิจของบริษัท ทั้งนี้หากมีการกระทำดังกล่าวเกิดขึ้นให้ถือว่าเป็นการทำลายชื่อเสียงภาพพจน์และความน่าเชื่อถือของบริษัทซึ่งเป็นความผิดอย่างร้ายแรงและอาจถูกลงโทษทางวินัย

3. การรับเงินหรือประโยชน์ตอบแทน

ในกรณีที่ผู้บริหารหรือพนักงานเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ หรือผลตอบแทนใดๆ อันอาจ ทำให้ผู้บริหารหรือพนักงาน ขาดความเป็นอิสระ ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน และมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของลูกค้า บริษัท และแหล่งข่าว เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ดังกล่าว ผู้บริหารและพนักงานพึงปฏิบัติดังนี้

3.1 ผู้บริหาร และพนักงานทุกระดับ จะไม่รับเงินหรือเรียกร้องประโยชน์ตอบแทนใดๆ เป็นการส่วนตัวจาก ลูกค้าของบริษัทหรือจากบุคคลใดอันเนื่องมาจากการทำงานในนามบริษัท หรือเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับการปฏิบัติงานหรือไม่ปฏิบัติงานในหน้าที่ เนื่องจากการทำงานในนามบริษัท หรือในฐานะสื่อสารมวลชน

3.2 ผู้บริหารและพนักงานทุกระดับจะไม่กู้ยืมเงินหรือเรียกรายเงิน จากลูกค้าหรือผู้ทำธุรกิจกับบริษัทหรือบุคคล/บริษัทจ้างเหมา

3.3 ผู้บริหาร และพนักงานทุกระดับ จะไม่รับของขวัญที่มีมูลค่าเกินกว่าปกติ ประเพณีนิยมที่บุคคลทั่วไปพึงปฏิบัติต่อกัน โดยเฉพาะผู้บริหารและพนักงานทุกระดับในฝ่ายข่าว หากมีการรับของขวัญ ของชำร่วยหรือของที่ระลึกเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งแหล่งข่าวจัดไว้ให้สื่อสารมวลชนโดยรวม เพื่อแสดงไมตรีจิตให้กระทำได้ในกรณีที่มิมีมูลค่าไม่เกิน 500 บาททั้งนี้การปฏิเสธให้กระทำโดยสุภาพ ยกเว้น ของขวัญตามเทศกาลสำคัญให้ผู้อำนวยการฝ่ายพิจารณาตามความเหมาะสม

4. การบริหารงานบุคคลของบริษัท

บริษัทสนับสนุนผู้บริหาร และพนักงานทุกระดับ ให้คำนึงถึงและพยายามใช้ทรัพยากรบุคคลให้เกิดประโยชน์สูงสุด ขจัดระบบอุปถัมภ์ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและสร้างความเชื่อมั่น รวมถึงการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ บริษัทมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาความ

ก้าวหน้าของพนักงาน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องและบริหารค่าจ้าง เงินเดือนและการเลื่อนตำแหน่ง โดยพิจารณาความรู้ความสามารถ ผลงาน รวมถึงศักยภาพของพนักงานเป็นสำคัญ

5. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

บริษัทสนับสนุนผู้บริหาร และพนักงานทุกระดับให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองเป็นการส่วน บุคคลภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ แต่ทั้งนี้ผู้บริหารหรือพนักงาน ต้องไม่แอบอ้างความเป็นพนักงานของบริษัท เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการใดๆ ในทางการเมือง

6. การประกอบธุรกิจแข่งขันกับบริษัท

ผู้บริหาร และพนักงาน ต้องไม่ประกอบธุรกิจหรือมีส่วนร่วมในธุรกิจใดอันเป็นการ แข่งขันกับธุรกิจของบริษัทไม่ว่าผู้บริหารและพนักงานจะได้รับประโยชน์โดยตรงหรือโดยอ้อมก็ตาม และต้องไม่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างหรือเงินเดือนตอบแทน ในกรณีที่จะเกิดความเสียหายกับ งานที่รับผิดชอบหรืองานนั้นมีผลประโยชน์ขัดกับผลประโยชน์ของบริษัท รวมทั้งต้องไม่แอบอ้าง ความเป็นพนักงานของบริษัทเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล หรือพวกพ้องอันไม่เกี่ยวกับกิจธุระของ บริษัท

7. การรักษาทรัพย์สินของบริษัท

ผู้บริหารและพนักงานทุกระดับมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการดูแลรักษาการใช้ ทรัพย์สินของบริษัทเพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัท โดยไม่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น

8. การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ

ผู้บริหารและพนักงานทุกระดับควรปฏิบัติตามให้อยู่ในกรอบของกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ โดย ผู้บริหารและพนักงานต้องไม่มีส่วนรู้เห็น ช่วยเหลือ หรือกระทำการใดๆ อันเป็น การละเมิดฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ

9. ข้อปฏิบัติในการซื้อขายหุ้นของบริษัท

ผู้บริหารและพนักงานทุกระดับควรปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ ของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ (กลต.) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.) อย่าง เคร่งครัด ทั้งนี้ ให้ผู้บริหารและพนักงานถือปฏิบัติจรรยาบรรณฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2545 เป็นต้นไป